

maksimeringsreglen havde været gældende i 2002.

Af de 0,9 mia. kr. skal 0,3 mia. kr. henføres til, at den opkrævede, obligatoriske acontoskat i sig selv oversteg den maksimale af indkomstskatterne for 2000 – 2002, mens 0,6 mia. kr. skal henføres til frivillige indbetalinger af acontoskat.

Hvis reglen havde været gældende, ville der således være blevet udbetalt ca. 38 mio. kr. mindre i godtgørelse til en række selskaber. En tredjedel af dette beløb, ca. 13 mio. kr., skal henføres til at den opkrævede obligatoriske acontoskat i sig selv var for høj, og dermed udløste en overskydende skat som ville være blevet omfattet af maksimeringsreglen, hvis denne fortsat havde været gældende.

Det skal endnu engang understreges, at der er tale om et særdeles usikkert skøn.

Spm. nr. S 2988

Til finansministeren (24/3 04) af:

Jacob Buksti (S):

»Vil ministeren, idet der henvises til ministerens svar på spørgsmål nr. S 2675 fra Kristian Jensen (V), for de samme persongrupper beregne, hvad en fjernelse af den statslige bundskat og mellem-skat, en forhøjelse af topskattegrænsen med 20.000 kr., indførelse af et beskæftigelsesfradrag på 10 pct., forhøjelse af personfradraget med 13.200 kr. og en sænkning af kommune- og amtsskatteprocenter med 3,6 pct. – således som det er foreslået i Socialdemokratiets forslag til en skattereform, jf. B 106, 2002-03 – svarer til i forhøjelse af bruttoindkomsten efter de nugældende regler for de pågældende grupper?«

Svar (16/4 04)

Finansministeren (Thor Pedersen):

De i svaret på S 2675 beregnede marginale årlige bruttolønindkomster, der efter indkomstskat kan modsvare de samlede virkninger af skattestop og stigningsbegrænsningen for ejendomsskatter i Københavns kommune, indeholder ikke forudsætninger om boligejernes samlede indkomstforhold. Det skyldes, at de samlede virkninger af skattestop og stigningsbegrænsningen for ejendomsskatter ikke afhænger af indkomstforholdene i det konkrete tilfælde, der

omfatter boligejere i den erhvervsaktive alder. Beregningerne kræver derfor – udover forudsætninger om ejendomsvurderinger – kun en forudsætning om, at den beregnede marginale lønindkomst fuldt ud beskattes på det pågældende progressionstrin.

Det er på denne baggrund ikke muligt at foretage en tilsvarende beregning af den marginale bruttolønindkomst, der svarer til virkningerne af socialdemokraternes skatteudspil, da virkningerne af socialdemokraternes skatteudspil afhænger af boligejernes samlede indkomstforhold.

Finansministeriet har vurderet virkningerne af socialdemokraternes forslag til skattereform i notatet *Virkninger af »Lavere skat på arbejde, Socialdemokraternes reform 2004«*, marts 2003, der er vedlagt det supplerende svar af 25. marts 2003 på § 20-spørgsmål S 2362 (folketingsåret 2002/2003).

Notatet indeholder fordelingsberegninger, der viser virkninger af socialdemokraternes forslag på rådighedsbeløb, dels for et repræsentativt udsnit af befolkningen på landsplan, dels for et udvalg af familietyper, baseret på gennemsnitlige indkomstforhold mv. på landsplan.

Det er med udgangspunkt i de foreliggende beregningsredskaber ikke umiddelbart muligt at udarbejde repræsentative beregninger eller familietypeberegninger af virkningerne af socialdemokraternes samlede skatteforslag på rådighedsbeløbet (og den ækvivalente marginale lønindkomst) for boligejere i enkelte kommuner, herunder Københavns Kommune.

Det gælder tilsvarende, at de foreliggende beregningsredskaber ikke umiddelbart muliggør, at den i svar på S 2675 indeholdte tabel 2 udvides til at omfatte de samlede virkninger af regeringens skatteinitiativer for boligejere i Københavns Kommune.

Spm. nr. S 2989

Til finansministeren (24/3 04) af:

Jacob Buksti (S):

»Vil ministeren, på de samme betingelser som nævnt i spørgsmål nr. S 2988, beregne, hvilken stigning i bruttoindkomsten efter de nugældende regler for de pågældende grupper, der vil svare til, at de pågældende har henholdsvis 1 eller 2 børn i vuggestue og børnehave, og der ind-